

Spoiters

Het magazine voor de Geocacher

1^e Editie maart 2007

Redactie:

8hg Georlinder Kapitein Haak Karel Kraak Kruimeldief Sn@g Team Ramy
Dinnie1

Inhoudsopgave:

Pagina 1 en 2	Tussen Haakjes
Pagina 3 en 4	Cacher uitgelicht
Pagina 5	What's in a Name
Pagina 6	Cacher van de leg
Pagina 7 t/m 9	Juweeltje in de zilverstad
Pagina 10 t/m 13	Weet jij al welke GPS je wilt
Pagina 14 en 15	En dan opeens ben je geocacher
Pagina 16 en 17	Unite for Diabetes
Pagina 18 en 19	Travelbugs
Pagina 20 en 21	GeoKruimels
Pagina 22 en 23	GME 2007
Pagina 24	De Agapornis
	Redactieleden gezocht

Contact:

cremers.r@gmail.com

Tussen Haakjes

Een eigen column, het laatste waar ik rekening mee hield....een eigen column.

Paniek overvalt mij en het angstzweet breekt me uit, waar moet ik het over hebben?

Rillend en bevend neem ik de pen ter hand en leg hem meteen ook weer aan de kant, want wat moet je met een pen in een *WebMagazine*? Dan de typemachine maar uit de kast halen, zeul, zeul, en dan besef ik dat ook dat niets gaat uithalen want hoe krijg je zoiets weer on-line? Vertwijfeld ga ik met het hoofd tussen de knieën zitten schommelen in mijn onmacht hoe hier nu mee om te gaan. Maar dan ineens komt de ingeving, laptop, Word, toetsenbord, tikken. Hmmm, eeehhhh, nou ja, ok hier komt dan mijn eerste post in mijn eigen column.

Zoals je ziet gaat het "Tussen Haakjes" heten en heeft De Roode Loper toch nog gelijk gekregen in zeker opzicht. "GeoKruimels" en "Tussen Haakjes" zijn opgenomen in deze uitgave! Nou hier zit ik dan tussen mijn haakjes, ze zijn met van alles bezig, zingen, eten koken, hamster kammen en ga zo maar door. Het is erg gezellig maar ik moet mijn inspiratie zien te vinden om de column te vullen, en dan ineens bedenk ik dat dit het eerste nummer is van "Spoiler".

De eerste uitgave van "Spoiler" het blad voor onder uw kussen. Hoewel een pc of laptop onder uw kussen lastig slaapt, misschien dan toch maar even de pdf versie uitprinten....

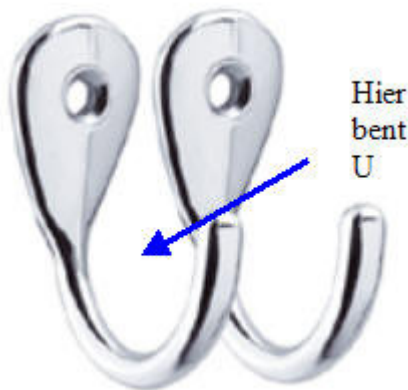
Hoe is "Spoiler" nu eigenlijk tot stand gekomen? Begin december las ik op het Amerikaanse cacheforum een artikel over Cachers Today, de Amerikaanse tegenhanger van "Spoiler" en dat zette me aan het denken. Kan dit niet ook in ons land was mijn gedachte? Misschien op ons forum ook maar eens een balletje opgooien. Dus toen ik dat balletje in de lucht gooide was er binnen een half uur een heuse tenniswedstrijd aan de gang, een volley van links en een backhand van rechts. Nu heb ik totaal geen conditie dus puffend en steunend maar weer achter dat balletje aanrennen. Uiteindelijk heb ik de inmiddels haarloze bal vandaag weer te pakken kunnen krijgen en wel toen de eerste editie een feit was.

Een eerste uitgave die na goede en constructieve samenwerking tot stand is gekomen en vergis je niet: er zitten heel wat uurtjes in. We doen dit uiteraard graag en we zullen trachten om aan de wensen van de lezers te gaan voldoen. Wie zijn "we", vraagt u? O natuurlijk, ik zal u even voorstellen aan de uiteindelijke redactie van Spoiler.

Als eerste hebben we de vrouwelijke helft van het Team Geovlinder, verantwoordelijk in deze eerste editie voor de meeste artikelen, ja, met recht een bezige bij. Ze schrijft vooral leuke artikeltjes over de cachers.

Dan hebben we de beschikking over de grote Vinnie1, nou ja groot, zo groot is ie nu ook weer niet. Zijn artikelen, die in de categorie tips en trucs thuishoren, zullen, u als lezer soms verstand doen staan.

Vervolgens hebben we onze man voor de rubriek ervaringen en events, zijn naam is 8bg, beter bekend als achtbaangeek. Als u zijn artikel in deze editie leest zult u zich waarlijk in een achtbaan wanen, een achtbaan van ideeënkronkels waar u zich het best gewoon door kunt laten meevoeren om dan vanzelf te ontdekken waar u weer tot stilstand komt.

Als we het vervolgens gaan hebben over geocoins en TB's dan hebben we het voortaan in Spoiler over KarelKraak. Hij is onze man die u elke maand zal voorzien van een artikel op dit gebied, ongetwijfeld is hij er de geschikte man voor, insiders zullen beslist begrijpen waarom.

Dan hebben we natuurlijk ook speciaal iemand aangetrokken om zich op thema's te richten voor nieuwe cachers, deze persoon is het oudste teamlid van Team Ramy. Soms zal hij ook wel eens iets schrijven over een buitenlandse cache maar ik verzeker u, wat hij ook schrijft, het is de moeite meer dan waard om te lezen.

Ja en dan misschien wel het paradepaardje van onze redactie, Kruimeldief, wie kent hem niet. Bekend als reviewer, moderator en natuurlijk ook als geocacher. Hij schrijft zijn eigen column genaamd "GeoKruimels", wat daarbij bijzonder is, is dat hij daarin als geocacher schrijft, dus onafhankelijk van zijn andere functies in de geocachewereld, en ik beloof u, want ik heb het eerste artikel al gelezen, dat u zult glimlachen als u leest wat hij in deze editie heeft geschreven.

Natuurlijk hebben we ook een technische man Sn@g genaamd, hij is er verantwoordelijk voor dat u op deze prachtige website Spoiler aan het lezen bent. Hij namelijk is de ontwerper van de website, en vindt u ook niet dat hij hiermee de roos volledig heeft getroffen?

Tot slot ben ik natuurlijk zelf ook lid van de redactie, wie ben ik? Hmmm dat leek me eigenlijk wel duidelijk, ik ben Kapitein Haak. Ik schrijf zoals u ziet en leest, mijn eigen column "Tussen Haakjes" en daarnaast artikelen over caches.

In deze eerste uitgave zitten al een heleboel leuke artikelen over de hobby geocaching, er is vast ook wel wat naar uw smaak bij. Bijvoorbeeld het verhaal over de Agapornis of de test die met verschillende modellen en soorten GPS apparatuur is gedaan. De cachers die vertellen waar hun naam vandaan komt en ga zo maar door Ik hoop dan ook dat jullie veel plezier gaan beleven aan deze eerste "Spoiler" !

Haakje sluiten.

Cacher uitgelicht

Zoekmachine ontdekt het geocachen.

In het bijna-donker, op 20 januari 2006 rond kwart over vijf 's-middags, hielden we onze eerste geocache in handen: 'Eenzaam bruggetje', op ruim 1 km van huis." Een zwarte micro met een nagenoeg vergane logrol illustreerde onze eerste fysieke kennismaking met geocaching. Maar 't was gelukt, en we wisten het zeker: "Dit kon nog wel eens héél interessant worden!"

Zoekmachine

Een paar dagen voor we deze cache vonden hadden wij ons aangemeld bij www.geocaching.com onder de naam 'Zoekmachine'. Tja, je moet ergens beginnen...

Wie is Zoekmachine? Ons team bestaat uit twee personen: Marijke en Ton. We zijn al een tijdje met elkaar getrouwd en hebben twee meiden (Rosemarijn en Iris) in de leeftijd van 'geocachen is niet(s) voor ons'. Wij daarentegen zijn midden veertig en vinden cachen helemaal geweldig. Zo gaan wij dus geregeld samen op pad om caches te zoeken. Kennelijk werkten onze enthousiaste verhalen aanstekelijk, want al snel vergezelden ons andere aspirantteams. Dit verklaart het gegeven dat kort na februari 2006 het 'Trolteam' en 'Zerofound' zich eveneens aanmeldden.

Kennismaking

Nu hadden wij een aantal jaren daarvoor al een keer belangstellend op www.geocaching.nl rondgekeken. Maar 't leek ons toen allemaal wat moeilijk en het kwam er niet meer van om ons er verder in te verdiepen. Eind 2005 gaf onze zwager van het team 'The Aussies' aan wel eens met een gps aan de wandel te gaan. "Cache zoeken.", noemde hij dit. Wij hadden hier van gehoord en bezaten inmiddels zelf ook een gps. De belangstelling werd wederom geactiveerd, om kort daarna te worden omgezet in daden.

GPS

Als gps gebruikten, èn gebruiken we nog steeds, een Garmin geko 201. Dit apparaat hadden wij al een tijdje in bezit. Veel meer met de bedoeling om je startpunt te kunnen markeren en indien nodig de weg terug te vinden. Het moest daarom niet een grote en dure zijn. Maar eerlijkheidshalve redden wij ons prima met dit groene apparaat en eigenlijk hebben we nog geen cache laten liggen omdat de kwaliteit van de gps niet toereikend blijkt te zijn.

Geocachen

Het leuke van geocachen is volgens ons dat de mogelijkheden eindeloos zijn en er van een veelheid aan ideeën en routes te snoepen valt. De inbreng van meerdere teams maakt het creatief gezien erg interessant. Binnen de kortste keren wordt je uit je eigen vertrouwde, maar ó zo bekende omgeving gehaald en ontdek je plekken waar je nog nooit geweest bent. En dat soms héél dicht bij huis. De combinatie van buiten actief zijn, navigeren en speuren trekt ons erg aan. En na een bepaalde inspanning een 'kist' als beloning is iedere keer weer mooi. Zo ook het vervolg via de logs op Internet. Heel leuk om op deze manier ervaringen en ideeën met anderen te delen. We blijven het apart vinden dat het feitelijk helemaal vrij is en geen cent kost. Zo heb je een hele ongedwongen manier van vrijetijdsbesteding waarin vele mensen zich mee kunnen vermaken. Met recht kun je stellen: "Voor elk wat wils!"

Zoeken

Wij lopen graag 'multi's'. En we zijn er inmiddels wel achter gekomen dat de verscheidenheid hierin groot is. Heel leuk dat verschillende mensen er zoveel tijd en moeite insteken om anderen een leuke dag te bezorgen. Met name die caches waar iets extra's (leuke puzzel, mooie omgeving of interessant uitgewerkte wp's) in verwerkt is spreken ons erg aan. Er zitten echt hele mooie routes bij. Eén van de creatief uitgewerkte caches die we niet snel zullen vergeten is 'SalamanderStash Den Treek'. Wat wandelomgeving betreft zijn 'Bissen-wei' en 'Station to Station' voor ons toppers. De 'Heksen van de Grebbeberg' heeft ons tot drie keer toe bezig gehouden. Maar dat was dan ook een hele pittige. Met 'Rijtjeshuis' waren wij op 1 december 2006 alle andere teams te snel af:

"Onze eerste keer goud!" En ja, ook wij hebben een 'drama-cache'. Dit was 'Wood Place' in de Lage Vuursche. We hebben er bijna een half jaar over gedaan..., maar we hebben 'em en dát telt! Nog één ding: afgelopen zomer hebben we nog zeven caches in Frankrijk gevonden. Je ziet het: "Geocachen verlegt de grenzen..."

Verstoppen

Al snel werd de 'kriebel' om zelf een cache neer te leggen sterk. Maar hoe pak je dit aan? Het antwoord kwam snel en duidelijk. Op ons eerste Event (GME2006) in Naarden hield 'Kruimeldief' een enthousiast betoog over het maken en verstoppen van een geocache. Wij zijn hierna direct aan de slag gegaan en op 15 april lag onze eerste kist, de 'KrisKrasCache', te wachten om gevonden te worden.

Naast het feit dat een cache leuk moet zijn om te lopen vinden wij het belangrijk dat die ook te vinden is. "Ja, dat spreekt vanzelf!", zul je zeggen. Wij bedoelen hiermee dat de route klopt en blijft kloppen. Met andere woorden: "Je moet de route zorgvuldig uitzetten en blijven onderhouden." Er is niets vervelender dan cachers die vastlopen op slordigheden. Maar, er mag wat ons betreft best wel wat moeite voor gedaan worden en een terechte 'Not found' hoort daar dan ook helemaal bij.

Door een overmaat aan ideeën en ingevingen volgden er in de loop van 2006 nog een aantal verstopte 'kissies' van onze hand. Het 'gevaar' lag op de loer dat de 'zoekmachine' meer en meer een 'verstopmachine' dreigde te worden. "Want denk er om dat dit óók leuk is!" Misschien vinden wij het soms nog wel leuker dan het zoeken zelf...

Contacten

Of je nu zelf een cache zoekt, of er één laat zoeken, het is altijd goed voor de contacten. Zoals gezegd, we stropen regelmatig met bevriende teams de wp's af. Maar ook door toedoen van onze eigen uitgezette caches nemen de contacten toe. Deze contacten vinden via de elektronische snelweg plaats. Inmiddels hebben we al ontdekt dat in onze regio 'Karel Kraak', 'Wandelende Takken' en 'MBTS' de cachekrakers van het eerste uur zijn. Toch is het apart dat we deze teams, en die van de uren daarna, nog niet één-op-één hebben gesproken. Maar wie weet, brengt het komende 'Mega Event' van 'Scouting Erica' hier binnenkort verandering in.

Nog eens wat! Op 2 december 2006 werden we verrast met een geocoin van Sinterklaas in een van onze kisten. "Wie zou dat...? Natuurlijk, Sinterklaas! Een geweldige kerel, altijd al geweest..."

Stoppen

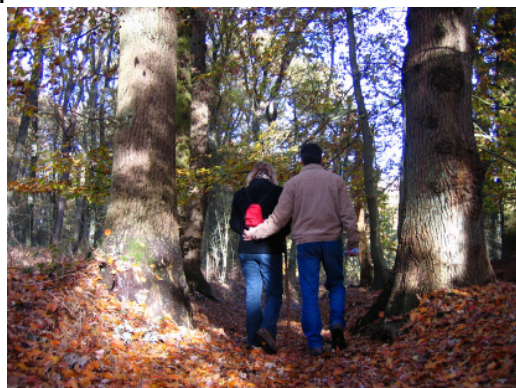
Met het zelf uitzetten van caches zijn wij na 'Gulden Snede' gestopt. Je moet het ook kunnen blijven overzien. Maar, als we weer een (ander) idee hebben, en er nog ergens ruimte is, weet je het maar nooit met de 'machine'...

Voorlopig kunnen wij ons ei in het geocachen zelf nog helemaal kwijt. Dus over 'stoppen' hebben we het maar even niet.

We hopen dat deze recreatieve manier van vrijetijdsbesteding in stand kan worden gehouden en zich meer en meer zal kunnen ontwikkelen. De mens (lees: de cacher) heeft het allemaal zelf in de hand en daarom is en blijft het belangrijk dat we ons aan de regels, die daar nu eenmaal voor gelden, houden. Zo blijft het leuk, ook voor niet-cachers.

Wij zouden willen afsluiten met: "Geocachen mag niet stoppen. Gewoon lekker doorgaan, totdat iedereen zich 'Cacher' mag noemen!"

Zoekmachine, Marijke en Ton.

What's in a Name

MADpalace en de schattige zoeker !!!!

Nou, daar gaan we dan ... het begon allemaal vroeger ...

De allereerste computerspelletjes met een high-score lijst hadden maar plek voor 3 karakters. Ik tikte in het begin gewoon JAN in maar omdat dat saai was ben ik begonnen om er MAD in te tikken. Dit is ook de naam van de slechterik bij Inspector Gadget, een erg leuke tekenfilm uit die tijd. Later werd deze naam MADman, maar helaas was deze naam al vaak bezet omdat er al zoveel mensen zich Madman noemen.

In ons dorp is een café en een disco met respectievelijk de namen "Os" en "Donkey" naar het gelijknamige bijbelse verhaal met een os en een ezel. Het café werd verbouwd en ging toen "Grand Café De Bonte Os" heten en de discotheek werd later verbouwd en werd "The Donkey Palace". Ik had ook mijn eigen huis bijna gekocht en toen ging ik dus ook steeds vaker de naam MADpalace gebruiken in plaats van MADman. Helemaal toen ik een eigen website wilde en madman.nl al bezet was werd dat madpalace.nl.

Later gingen we cachen en mijn vriendinnetje was ook al snel verslaafd. Ze vond het alleen zo jammer dat ik telkens (alleen) moest loggen. Ze wilde ook wel eens loggen of alleen cachen. Zeker omdat zij juist meestal diegene is die uiteindelijk de schat vindt terwijl ik nog coördinaten sta te peilen. Dus haar naam moest ook toegevoegd worden aan onze nickname ... mmm ... hoe kan ik haar bij MADpalace krijgen? Ze is echt een schattig ding en ze zoekt als een bezetene zodra ik roep dat we richting de cache lopen. Ah ... nu weet ik het ...

Zo kom je nog eens ergens.nl?

Hoe kom ik aan mijn Nickname: zo kom je nog eens ergens.nl?

Nou heel simpel:

na de eerste 10 caches gelopen te hebben onder een andere nickname (jojoNL), kwamen we iedere keer weer tot de conclusie dat je met cachen komt waar je nog nooit geweest bent, ook al is het nog zo dicht in de buurt. Ook merkten we dat we bij plekken verder weg, voorheen nooit de keuze hadden gemaakt om daar te wandelen, gewoonweg omdat de wandelboekjes er geen melding van maken of omdat de afstand te groot is om "even" naartoe te rijden. Maar met cachen maken we die keuze wél om dat te doen en dan zeggen we inderdaad: 'zo kom je nog eens ergens' ! Het gaat dan ook over plekken die tussen 10-20km verderop liggen, maar niet tot de verbeelding spreken omdat je er nog nooit geweest bent, en omdat je niemand er over hoort praten, b.v. de mechelse hei/aards paradijs. Deze gebieden liggen dichterbij dan Vijlen en Epen, en daar komen we geregeld maar in België kwamen we nooit. De .nl ligt voor de hand: we zijn Nederlanders....

Team Dakloos

Ons team heet 'team Dakloos'.

Waarom dakloos? Hebben we geen dak boven ons hoofd? Moeten we in de buitenlucht slapen? Nee hoor niets van dat alles. We hebben een kever cabriolet uit 1973 en zodoende zijn we vaak dakloos te vinden op de paden en lanen van onze omgeving. We combineren het cachen en het toeren graag op mooie zomerse dagen. Wij vinden daarom tien micro's en een mooie bonus cache leuk om te doen met de cabrio. Vooral de komende zomer zijn we van plan er veel te doen. Nils onze zoon is dan 4 jaar en zit dan in de auto met "zonder" dak ook lekkerder.

Groetjes,
Team Dakloos

Cacher van de leg

Het was in Juli 2004 dat ik in de tuin een artikel over geocaching las. Het sprak me wel aan. Dat was ook niet zo vreemd want in die tijd had ik o.a. al 25 jaar scouting ervaring en zetten ik routes uit voor stichting Wandelplatform – LAW. Ook hield ik een deel van het vennekespad (later het Brabants vennenpad) en de NS-wandeling Boxtel – Oisterwijk bij.

Op zaterdag 28 augustus sprak ik dus met een vriend van me af om de cache 'het mysterie van de drie zusjes' te gaan doen en daarna de cache 'Grebbeberg'. We vielen van de ene in de andere verbazing en ik werd steeds enthousiaster. Na deze dag wist ik het zeker, ik MOET een gps hebben want dit ga ik vaker doen! Toen er die avond gelogd moest worden kwam de vraag, welke naam? Deze was snel ingevuld omdat onze dochter nog wel eens deze bijnaam kreeg. Het werd dus PURK, ook wel bekend als varkentje in Sesamstraat.

Een nieuwe hobby was een feit. En wat voor één! Het begon direct de week erna al met meerdere caches tijdens onze vakantie, en groeide uit tot het meerdere malen in de week cachen en er zo goed als elke dag mee bezig zijn. Is het niet met cachen dan wel met het kijken en oplossen van nieuwe caches, lezen van forum en het plaatsen van nieuwe caches.

Omdat ik bij scouting en bij de LAW al vele routes had uitgezet dacht ik, laat ik ook eens een cache maken. Dit viel best mee om te doen. Na het bestuderen van de kaart om te bekijken waar je een route wilt maken, ga je op zoek naar de grondeigenaar. Deze had geen bezwaar en op 18 september 2004 was mijn eerste cache, 'de Brand', een feit. Deze werd dezelfde week al 5x gelopen en de cachers waren enthousiast over de route dus ik dacht: laten we er nóg maar eens een paar maken. Er kwam een serie rondom onze woonplaats Udenhout. Ook deze werd fanatiek bezocht en zo volgde de ene na de andere cache.

Het leuke aan het maken van een cache zijn uiteraard de logs. Niet van die logs in de trant van 'leuke cache, snel gevonden', maar waar een verhaaltje vertelt wat er gebeurd is. Verder is het heel leuk als je onderweg een andere cacher tegenkomt die dan zegt "Oh, ben jij Purk" en dan vertelt wat ze allemaal zo leuk vonden aan mijn caches. Het is zelfs een keer zó ver gegaan dat een cacheteam mij wilde filmen. Dit heb ik uiteraard niet afgeslagen.

Het minder leuke is wel het opnieuw plaatsen van een cache die verdwenen is. Ik hoop daarom ook altijd dat de bezoekers van mijn caches zo voorzichtig mogelijk loggen. Ga gewoon een klein eindje van de cache vandaan loggen. Dit voor het geval dat je gezien wordt.

Het leukste is toch wel het organiseren van een *Event*. Ik heb dit nu 2 keer gedaan en ben momenteel bezig met een CITO (*Cache In, Trash Out*). Ook spelen er weer gedachtes voor een eigen Event. Wanneer dit allemaal gaat spelen weet ik nog niet, maar dat het er komt dit jaar, daar ben ik zeker van !

Wat betreft nieuwe caches; deze zal ik zeker blijven maken, al is het maar omdat 39 geen mooi afgerond getal is ☺.

Hopelijk hebben jullie met veel plezier mijn stukje gelezen en als je nog wat wil weten, mail dan gerust naar teampurk@gmail.com

Juweeltje in de zilverstad

Die Grauen Wölfe een juweeltje in de zilverstad.

Cachen is leuk dat vinden we allemaal, veel caches vinden we dan ook mooi maar soms, heel soms, komt er ineens een juweeltje boven drijven. Over één van deze juweeltjes gaat dit artikel, de cache heet "Die Grauen Wölfe" van Dalamot. (GCT0EN)

Wie de cachepagina opent ziet liefst 4,5 ster voor moeilijkheid, de beschrijving die dan volgt is kort maar staat garant voor veel puzzelplezier en voor een bijzonder leuke eindcache. Tenminste dat is wat je kunt concluderen uit de logs van anderen en de vele verhalen die ik over deze cache hoor. Daarnaast geeft ook het aantal Geo D'Ors, 37 op het moment van het schrijven van dit artikel, de bijzonderheid van deze cache weer. Reden dus om Dalamot te benaderen en wat vragen te stellen over deze bijzondere cache en de cacher zelf.

Dalamot bestaat uit 2 leden: Elly en Leen. Ik begin met de vraag of ze iets willen vertellen over hun start met geocaching.

Dalamot: Sinds 2000 zijn we in het bezit van een GPS, die we gebruiken tijdens onze trektochten op de ski in Noorwegen. Na de aanschaf van een nieuwer model, ontdekten we in het menu het icoontje "geocache".

We hadden toen nog geen benul wat geocaching betekende. Tot we op TV een uitzending zagen waar het onderwerp geocaching werd besproken.

De GPS werd te voorschijn gehaald en geocaching.nl bezocht. Daarna werden we al snel wijzer en ook sloeg de verslaving al een beetje toe, dat was in April 2005.

De naam Dalamot is de naam van ons favoriete hutje in de Noorse bergen.

Met nog niet zoveel "finds" op onze naam wilden we zelf ook wel eens iets maken.

Eigenlijk met nog te weinig ervaring maakten we onze eerste cache genaamd "Dad's Army".

Na opbouwende kritiek van Wilxlii Carrotte hebben we één en ander aangepast en kregen we de smaak te pakken.

Ook waren we er vrij snel achter gekomen dat de meeste caches "standaard" verstopt waren. Ons doel was om dat beter en origineler te doen.

Daarna volgden de caches: "Duiten en Dukaten", "Van Gevelsteen naar Edelsteen", "Doggy in the Window", "Die Grauen Wölfe" en "Dalamot in het Cachot".

Met al deze caches hebben we toch redelijk veel succes.

Soms zitten we aan tafel te brainstormen en dan ontstaan de plannen. Elly komt met de ideeën en Leen mag/moet het dan maken.

Verder hebben we nog 6 geadopteerde caches van Wijnkurk, die naar Spanje is geëmigreerd.

Wat was de uitgangspositie toen jullie de Grauen Wölfe gingen maken, wilden jullie een mysterie of juist iets extreem moeilijks of juist iets dat nog niemand gedaan had?

Dalamot: Het idee voor "Die Grauen Wölfe" werd geboren tijdens het zoeken naar een cache waarvan het door ons berekende coördinaat midden in het water uitkwam.

En bij het lezen van de logs vielen de namen; Das Boot, Enigma en Colditz. Daarna werd het al snel duidelijk dat het een mysterie ging worden, waarin een code gekraakt moest gaan worden. En we hadden het idee dat het iets werd wat nog niet eerder was gemaakt.

Als je de cache zelf moest beoordelen op dit moment wat zou je er dan over willen zeggen ?

Dalamot: wij hadden nooit verwacht dat het zo'n succes zou worden, maar zijn er in ieder geval erg trots op. Achteraf gezien hadden we de puzzel misschien iets simpeler moeten houden, zodat meer mensen hem kunnen oplossen. Daarom zijn we ook erg soepel geworden met het uitdelen van hints.

Is het ontvangen van goede kritieken en Geo d'Ors een stimulans is om nog meer van dit soort caches te maken?

Dalamot: Het krijgen van goede kritieken en Geo d'Ors is voor ons zeker een stimulans om weer een nieuwe, hopelijk originele cache te maken, alhoewel dat steeds moeilijker wordt. Het is erg leuk om te zien dat je inspanningen gewaardeerd worden.

Hoe verliep het proces van het maken van deze cache; was toestemming verkrijgen lastig en hoelang duurde het voor je het uiteindelijke idee had ?

Dalamot: Nadat het idee geboren was, ging het maken van het basismodel verrassend snel. De afwerking duurde wat langer. De technische kant ervan daar hebben we best lang over zitten dubben en experimenteren in de badkuip! Ook het vinden van de juiste locatie was een probleem. Omdat het tevoorschijn halen van deze cache toch wel tijd vergt, was het zaak om uit het zicht te blijven. De aangrenzende bewoners, waar we na enige uitleg gemakkelijk toestemming van kregen, genieten er nog steeds van ! Het hele proces heeft zo'n 2 maanden geduurd.

Wat vind je leuk en wanneer ben je positief verrast wanneer jullie zelf op zoek zijn naar een cache ?

Dalamot: Wat we belangrijk vinden aan een leuke cache is heel verschillend. Bij een puzzelcache kan de puzzel op zich erg origineel zijn, maar dan is de verstoppel vaak een grote tegenvaller. Zonde dus.

Wij gaan graag voor een mooi totaalplaatje. Originaliteit kan zich uiten in diverse dingen.

Een mooie stadswandeling of een wandeling door de natuur kunnen we ook erg waarderen. Maar het meest positief verrast worden we nog steeds door de grote creativiteit van sommige makers en de perfecte verstoppelplekken of verstoppmethodes. Ook letterboxcaches vinden we leuk om te doen. Kortom, alles wat de moeite waard is. Ook de ontmoetingen onderweg met mede-cachers is altijd erg gezellig.

Voldoet deze cache ook aan jullie eigen verwachtingen of is ie zelfs nog beter?

Dalamot: "Die Grauen Wölfe" is veel beter uitgepakt dan we hadden verwacht. Een redelijk moeilijke puzzel gecombineerd met een mooie verstoppmethode en alles heeft met elkaar te maken. De naam, de puzzel en de uiteindelijke cache. Uit de zeer positieve logs en mails die we krijgen moeten we dus wel afleiden dat deze goed gelukt is!

Jullie hebben echt een naam in het maken van caches, legt dat een bepaalde druk voor jullie bij het plaatsen van een nieuwe cache of maakt het eigenlijk niets uit?

Dalamot: Het zou niets uit *moeten* maken, maar bij het lezen van de logs, verwachten mede-cachers opnieuw een "kunststukje" te vinden bij een eventuele nieuwe cache van onze hand. Dat maakt het er niet gemakkelijker op, maar we blijven ons best doen.

Willen jullie verder nog iets kwijt aan de lezers ?

Dalamot: Het idee voor een nieuwe cache is al weer geboren. We zijn nog op zoek naar een goede locatie.

Wij hopen dat we weer kunnen voldoen aan de hooggespannen verwachtingen! Maar zijn wel bang dat we qua uitvoering, "Die Grauen Wölfe" niet zullen overtreffen.

Verder willen we iedereen bedanken die geocaching mogelijk maken, met name de mensen achter Geocaching.nl. Want wij genieten vaak van deze leuke hobby.

Nu we hier natuurlijk de makers van deze fraaie cache aan het woord hebben gelaten is het natuurlijk ook even tijd voor een tweetal cachers die de cache hebben gelopen, ik benaderde hiervoor Goedweerder en Gpsannes, en stelde hen twee vragen met het verzoek niet te spioen.

Wat vond je van deze cache?

Goedweerder: De puzzel is goed uitgevoerd en helemaal in thema, bovengemiddeld zal ik zeggen maar op zich nog niet een topper.

Maar de cache, hoe je die ter plekke kunt vinden, dat is het beste wat ik ooit had gezien dus ***** voor de waardering.

Gpsannes: Een cache van Dalamot heeft altijd iets speciaals, niet zozeer de puzzels als wel de verstopwijze. Deze puzzel was redelijk eenvoudig op te lossen, en de oplossing was duidelijk, maar er stond ons weer iets te wachten....

Aangekomen op de cachelocatie werd het vermoeden werkelijkheid en toen...

Het was werkelijk heel origineel. Dalamot heeft hier veel tijd aan besteed en daarom blijft dit een uniek team ! GEWELDIG!!!!

Heb je problemen ondervonden bij het oplossen van deze cache ?

Goedweerder: Ik wist eerst niet wat ik met die puzzel moest beginnen. Maar ik heb een tip gekregen en toen was het ook voor mij oplosbaar. Laten we zeggen dat het 4 sterren difficulty was geweest zonder hint, maar 2 nadat ik de hint had gekregen (en dus voor mij te doen).

Gpsannes: Geen enkele! Zowel de puzzel als de cache leverde ons geen probleem op.

Zoals uit bovenstaand verhaal duidelijk blijkt gaat Dalamot niet over één nacht ijs als het gaat om het leggen van een cache, de conclusie is dan ook: "Die Grauen Wölfe" is een juweeltje in de zilverstad !

Weet jij al welke GPS je wilt

TIPS

Trucs

De auteur (s)preekt.

Helden. Iedereen heeft wel iemand waar hij tegenop kijkt of zich mee verwant voelt. Don Quichot is mijn held. De edelman die dacht dat hij een ridder was. Gezeten op zijn paard Rossinant trok hij door La Mancha op zoek naar de hand van zijn geliefde Dulicinea. En overal waar hij kwam, volgde zijn trouwe schildknaap Sancho Panza. Ik dacht aan Don Quichot toen ik piekerde over de stijl van deze rubriek. Net als hij ben ik mijn verstand verloren, in mijn geval aan geocaching. Daarom doe ik allerlei dwaze dingen. Zelfs ten strijde trekken tegen de grote molens van Toboso als geocaching daar beter van wordt. Ach, soms levert gek zijn best gemakkelijkste lectuur op. Ik hoop dat jij dat ook vindt.

Help, ik heb te veel keuzes !

Je hebt een paar geocaches gevonden en je wilt meer. Een teken dat het cache virus heeft toegeslagen. Vele mooie verhalen staan je te wachten. Het enige wat nog aan je geluk ontbreekt, is een eigen GPS. Daarom ben je gaan surfen op het Internet en wat je aantrof was een tsunami aan keuzes. Je droom dreigt uiteen te spatten want hoe kun je ooit de juiste GPS kiezen uit deze chaos?

Je hebt dringend advies nodig. En de leukste manier om advies te krijgen, is met een ervaren geocacher op stap gaan en hem (of haar) het hemd van het lijf vragen.

Nu denk je: "Goed advies! Ik ga meteen een team e-mailen."

Lees echter nog even door, voordat je de pen opneemt. Want de ervaren geocacher kent (waarschijnlijk) maar één merk GPS. Voor een breder advies zou je met minimaal drie geocachers de bossen in moeten trekken. Ieder met zijn eigen GPS en het liefst tegelijk zodat je ze met elkaar kan vergelijken. De GPS'en natuurlijk, niet de eigenaren.....

Ik denk dat je nu kunt raden wat het onderwerp is van dit artikel. Wanneer je nog steeds bent geïnteresseerd, dan dreigt dit artikel iets voor jou te zijn.

De hulptroepen

Ik rijd de parkeerplaats op waar de Magellan clan me al staat op te wachten. ALaddIN heeft namelijk een Magellan Color, Tijgertje een Magellan 400 en Barjon een Magellan 600. Ze hebben het eerste waypoint al uitgerekend en staan in de kou, in afwachting van mijn komst. We dansen wat op en neer terwijl we in de gaten worden gehouden door vreemde mannen met een caravan. Gelukkig komt PA3FUS aan rijden. Hij heeft zijn Garmin Etrex Legend meegenomen. Het gezelschap is compleet wanneer Mister Gio en LesMarten aan komen lopen.

Mister Gio met een Magellan 400 en LesMarten met de Smartphone vario II. Ikzelf heb een Garmin GPSmap 60Cx bij me. *(In de bijlage vind je – een deel van – de specificaties van deze GPS'en)*

Ik heet iedereen welkom en leg mijn idee uit.

"Goedemiddag. We gaan jullie GPS'en aan de tand voelen. Daarom staan we aan de start van deze cache omdat hij in een bosrijke omgeving ligt en gebruik maakt van meerdere GPS- en routetechnieken. We lopen deze cache en bij twee of drie waypoints gaan we als extraatje de nauwkeurigheid en gevoeligheid vergelijken van de hier verzamelde GPS'en. Daarna ruilen we van toestel en proberen twee waypoints te vinden met een vreemde GPS. We eindigen de tocht met ons eigen toestel, succes!"

Na deze uitleg zetten we de GPS aan en bereiden ons voor op de wandeling. Het wordt drassig dus de wandelschoenen gaan aan. Aan het einde van het ritueel pakken we de GPS en beginnen aan de wandeling.

Oeps, door dit automatisme vergeten we te controleren welke GPS als eerste contact had. Maar is dat relevant? Blijkbaar zijn de GPS'en eerder klaar dan wij voor de tocht. We slaan linksaf en trekken de bossen in met GPS'en die de eerste test hebben doorstaan.

WP 1

Geocachers hebben altijd wat met elkaar te bespreken. En de vraag waarom ze nu juist voor hun huidige GPS hebben gekozen wordt dan ook uitgebreid toegelicht. Zo bleek de Magellan eXplorer 400 van Mister Gio een impulsieve aankoop te zijn. Hij moest namelijk zeven uur wachten op een vliegtuig wat hem naar Cuba zou brengen. Om de tijd te doden liep hij een GPS winkel binnen en koos een Magellan omdat er geen ander merk was die (vector) kaarten aan kon en een extern geheugen had. Een goede impuls want vandaag loopt hij er zijn 50ste cache mee.

Opgaand in zijn verhaal, lopen we bijna Waypoint 1 voorbij. Bij dit Waypoint kijken we hoe nauwkeurig de GPS'en zijn. Hier is niets speciaals over te melden: de GPS'en doorstaan deze test met glans. Of wil je echt weten dat we 10 minuten op 5 meter afstand van een boom hebben gestaan. Nee toch?

WP 2

We vervolgen de weg met een kruispunten route. Hierbij moet je goed opletten, zeker wanneer er een paar grapjassen voorop lopen die expres de verkeerde paden inslaan. Meligheid alom en sfeer zit er goed in.

Tijdens de wandeling beland ik naast Barjon. Toen het Geocaching virus bij hem echt toesloeg, had Barjon behoefte aan een elektronisch kompas om beter te kunnen peilen. Daarom viel zijn oog op de Magellan Meridian Platinum. Deze bleek echter onbetrouwbaar en werd snel vervangen door de huidige Magellan eXplorist 600. Een apparaat dat uitstekend bevalt, onder andere vanwege de autoroute planning. Het was een kwestie van de kaart van Denemarken inladen en tijdens de vakantie werd probleemloos van cache naar cache genavigeerd.

WP 3

Aan het einde van de kruispunten route ruilen we van GPS. Ook nu krijgt Barjon een GPS met route navigatie. Want op de smartphone van LesMarten zit TomTom. Maar of hij daar nu zo blij mee is?

Ik geef mijn 60 Cx aan Tijgertje en krijg van hem de Magellan 400. Wat onwennig voeren we een waypoint in en even later een projectie. Het lukt ons en ook de anderen ondervinden geen probleem. Het wordt saai, maar qua bedieningsgemak doen de GPS'en niet voor elkaar onder. De ene bediening voelt iets natuurlijker aan dan de andere, maar dat komt doordat je het gewend bent.

Toch leren we iets tijdens dit deel van de tocht. Want onderweg naar WP 3 roept Tijgertje dat hij rechtsaf wil terwijl het pijltje van mijn geleende Magellan rechtdoor wijst. Tijgertje heeft namelijk op de topo kaart gekeken en gezien dat rechtsaf korter is. We gaan rechtsaf en dat was maar goed ook! We waren anders de hint voor WP 4 voorbij gelopen!

Tijgertje maakt nu mee wat ik vaker in het veld meemaak. De topo kaarten zijn ideaal om de mooiste route uit te stippelen van waypoint naar waypoint. Dit doe ik zowel bij het leggen van een cache als bij het lopen van een cache. Het grappige is dat zelfs ALaddIN voor de combinatie 60Cx en TopoNL is gevallen. Maar hij voegt daaraan toe: "We zijn en blijven fan van Magellan. Zo'n gevoel hebben we ook met Nintendo spelcomputers."

We zijn blij met onze nieuwe speeltjes. Maar stiekem, héél stiekem, verlangen we terug naar de spanning van de oude dagen. Waarin we door de bossen dwaalden, achter een pijltje aan waarvan je hoopte dat hij niet wegviel. En je wist vooraf nooit of het waypoint goed was. Nu controleren we of het punt langs een paadje ligt en lopen dan pas door.

WP 4

WP 4 blijkt voor de Smartphone een onneembare horde.

"Hey, ik kan niet projecteren!" roept Barjon.

ALaddIN legt uit dat je met TomTom en OziExplore CE inderdaad niet kunt projecteren. Daar heb je een apart HTML programmaatje voor nodig. Het zou me niet verbazen dat LesMarten dat nu ook heeft.

Het is wel grappig te zien dat zowel de ALaddIN als LesMarten hun speeltjes op dezelfde manier gebruiken. Beide hebben een "normale" GPS waarmee ze Geocachen. De PDA gebruiken ze om woordwaardes te berekenen, detailkaarten te raadplegen, cache pagina's op te slaan, op Internet te surfen, enz. Nooit geweten dat er zo veel mogelijk was! Ik zie al stof voor een nieuw artikel.

WP 5

De projectie brengt ons bij een bankje met afdak. Een ideale plek om te lunchen en de ontvangst te testen van de diverse GPS'en. Zou het wonder van de SirfIII zich nu openbaren? Nou nee, zelfs de "zwakkere" GPS ontvanger van de Legend ziet acht satellieten. We zien geen gaten in het dak, maar we twijfelen toch aan de waterdichtheid...

Dan gaan we maar wat dieper in op de gadgets van de diverse GPS'en. Zo blijkt de Magellan een Geocaching Manager te hebben. Ik begrijp dat je daarin een paar kenmerken kunt opslaan van de geocache. Bijvoorbeeld de hint. De Garmin heeft geen Geocaching Manager, maar wel een rekenmachine. Barjon weet het echter mooi samen te vatten: "Ik heb normaal ook een rekenmachine bij me, maar die is veel aardiger. Daar heb ik namelijk mijn vrouw voor." En daarmee scoort hij toch een punt.

Wanneer ALaddIN en LesMarten over hun lijst met gadgets gaan beginnen, wordt het tijd om de tocht te vervolgen. Die is veel te lang, en zeker wanneer Mister Gio Delphi programmeur blijkt te zijn. Ter plaatse vliegen de mogelijk nieuwe gadgets je om de oren.

WP6 en verder

Het laatste deel van de route wordt besteed aan het pure Geocachen. Genieten van de natuur en de sterke verhalen van je buurman. Wanneer we op zoek zijn naar een boom spotten we een caravan. Het blijkt dezelfde als bij de start en weer worden we door vreemde mannen gadeslagen. Worden we achtervolgd? Dan roept een van de mannen:

"Zin in een glühwein?"

"Natuurlijk" is het antwoord. We laten de fles wel dicht, want het blijft vreemd volk die IVN'ers, gezellig, maar vreemd. Maar ja, dat zullen ze waarschijnlijk ook van geocachers zeggen.

De cache loopt ten einde. En natuurlijk begint het dan zachtjes te regenen. LesMarten kijkt omhoog en bergt zijn Smartphone op. Tja, een smartphone is echt iets voor goedweerlopers, anders kom je in problemen. Alhoewel problemen? Tegelijkertijd bereiken we de einddoos en daarmee is eind goed, al goed. Na het loggen van de cache bespreken we bij de auto onze bevindingen.

De bevindingen

1. De Etrex Legend is de goedkoopste GPS in deze test. En zelfs met deze GPS werd de cache gevonden. Toch raden we aan - als het budget het toelaat - te kiezen voor een nieuwere GPS ontvanger omdat de ontvangst van deze GPS aan de magere kant is. Het is namelijk echt waar dat hij in bosrijke omgeving zijn ontvangst verliest.

2. Verder valt het op dat de geocachers die kaarten gebruiken bijna automatisch een GPS kiezen met extern geheugen (SD kaart).
3. Bij de route navigatie is er geen eenduidige keuze. Sommige hebben de route navigatie op de GPS (met SD kaart) zitten en bij anderen zit het op de PDA of Smartphone.
4. Hetzelfde geldt voor de topografische kaarten. Deze zie je ook terug op de GPS en PDA of Smartphone. De TopoNL kaarten en de Garmin map60 C(s)x lijken daarbij een twee eenheid te vormen. De OziExplore CE is getrouwd met de PDA of smartphone.

Al met al geven we je geen eenduidig antwoord. Het is niet voor niets dat een verkoper vraagt: "Wat gaat u met het apparaat doen, meneer?" Hetzelfde geldt voor de GPS. Voor een beter advies moeten we weten wat voor Geocacher je bent. Wat voor GPS'en je geocaching maatjes gebruiken. Wat je budget is, enz.

Daarom geven we je bovenstaande overwegingen mee. Beter kunnen we je niet adviseren. Hopelijk kun je hiermee de tsunami doorstaan.

Groet,
Vinnie1

Handige links:

<http://www.gpsshop.nl/>
<http://shop.magellan.nl/>

Specificaties

	Garmin Legend	Magellan 400	Magellan 600	Garmin GPSMap 60Cx	Smartphone Vario II
Hardware					
Prijs (<i>Bol.com en shop.magellan.nl</i>)	174*	350*	475*	469*	619*
GPS ontvanger	14 kanaals Sirf II	14 kanaals TrueFix	14 kanaals TrueFix	14 kanaals Sirf III	14 kanaals Sirf III
Intern geheugen	✓	✓	✓	✓	✓
SD Kaart	✗	✓	✓	✓	✓
Kleurenscherm	✗	✗	✓	✓	✓
Elektronisch Kompas	✗	✗	✓	✗	✗
Barometer	✗	✗	✓	✗	✗
opmerkingen		Magellan Geocache Manager	Magellan Geocache Manager	Groot scherm	Windows compatible
Software					
Vector,(route navigatie) kaart	✓	✓	✓	✓	✓
Topo kaart	✗	✗	✗	✓	✓
Geotools	✗	✗	✗	✗	✓

*exclusief de software

En opeens ben je geocacher

Tja,

En dan opeens..... ben je *geo-cacher* !

Een beetje onwennig een toestel aangeschaft, toch maar gekozen voor een tweedehandsje want of dit nu wel of niet een echte hobby gaat worden wil je nog wel even afwachten. Het apparaat was in ieder geval financieel wel te doen. Je hebt wel andere toestellen gezien die werken met kaarten en elektronisch kompas, maar je denkt nu: daar begin ik *never nooit* aan. Zóveel geld voor een apparaat waarmee je goed op de keper beschouwd ook nog eens helemaal niets mee kunt, ja behalve dan je positie bepalen.... Deze rubriek in Spoiler is voor die lezers onder ons die bovenstaand gevoel herkennen. Jullie stappen in de wereld die **geocaching** heet en die inmiddels al een aardige vlucht heeft genomen in Nederland. Ruim 10.000 andere cachers gingen jullie voor in de zoektocht naar de doosjes in of boven de grond/water. Deze *newbie* rubriek is voor beginnende cachers die wij wegwijst trachten te maken met het geo-cachen. Geocaching is een prachtige combinatie van wandelen, puzzelen en techniek. Zonder jullie te willen vermoeien met allerlei details waar je als beginnend cacher toch weinig aan hebt gaan we in de komende periode aandacht schenken aan elementaire onderdelen uit de geocaching wereld. Overigens geeft het boekje wat door kapitein Haak is geschreven ook al de nodige toelichting. Dit is te downloaden via de startpagina van www.geocaching.nl.

Alle caches die in Nederland zijn gelegd staan vermeld op www.geocaching.com. Je kunt deze caches het best bekijken via www.geocaching.nl. Op deze site staat een heleboel informatie waarvan je als beginnend cacher wel even van schrikt. Op zich hoeft dat helemaal niet, alleen moet je een beetje de methodiek zoals de "wandeltochten" op deze site staan in de gaten hebben en weten wat je wel en niet moet doen. In de eerste aflevering gaan we het format of sjabloon waaronder elke cache is gepubliceerd wat nader bekijken en jullie uitleggen hoe deze is opgebouwd en wat er nu eigenlijk allemaal op beschreven staat.

Als we besluiten een tocht te gaan lopen worden meestal vooraf een aantal vragen gesteld:

- 1) Welk type cache ?
- 2) Hoeveel kilometer gaan we lopen ?
- 3) Welke moeilijkheidsgraad ?
- 4) Idem als hierboven voor terrein ?
- 5) Zijn er speciale dingen nodig ?
- 6) Wat is het startpunt ?

Bij ons gaat dit ongeveer zó in zijn werk:

Eerst wordt geïnventariseerd wie er mee gaat op cache-tour. Afhankelijk van de samenstelling kiezen we dan een serie "traditionals" uit die zonder al te veel moeite zijn op te pikken, dit soort caches zijn meestal redelijk kort en brengen je op mooie plekken waar je normaal gesproken niet zou komen. Dit laatste is de meest gehoorde uitspraak van geocachers.... Gaan er aspirantcachers mee of familie die graag een mooie wandeling willen maken kiezen we voor een (niet al te lange) wandeltocht, de zgn. "multi-cache". Ter voorbereiding op de cache kun je uiteraard de logjes van voorgaande bezoekers lezen. Dit is zelfs aan te raden, zeker ook gezien het feit dat caches wel eens af en toe om uiteenlopende redenen off-line gaan....bijvoorbeeld hoog water en zo. Caches zijn dan niet bereikbaar of weggehaald voor onderhoud. Plus het feit dat caches ook nog wel eens simpelweg gestolen of vernield zijn (zgn. rippen). Als de cache off-line is staat dit aangegeven op de cachepagina, in rood aan de bovenzijde. Soms is het nodig dat je een puzzel oplost voor je aan een cache kunt beginnen. Dit noemen we "mystery-caches". Je moet hier eerst dus goed je huiswerk maken alvorens je de schat kunt gaan lichten. En met goed je huiswerk maken bedoelen we dan ook: GOED je huiswerk maken.

De kneep van geocaching is dat je het coördinaat 100% goed MOET hebben om de schat te vinden. Natuurlijk is het zo dat 95% soms ook een redelijke kans van slagen biedt, maar 100% is beter, véél beter voor het frustratieniveau.

De oplossing hiervoor is simpel: vraag de cachelegger om een coördinaatcheck als je een puzzel hebt opgelost. Dat is een normale gang van zaken. Ik ken geen enkele cacher die jouw coördinaat niet zal controleren. Sommige cachers kiezen trouwens voor een elektronische coördinaatchecker: Evince. Leuk programma met alleen de hoogst irritante eigenschap dat je maar drie keer kunt vragen of een coördinaat juist is, en dan word je zonder pardon 5 uur geweerd.....een echte elektronische waakhond dus.

Als we kiezen voor een moeilijke cache die niet al te veel kans van slagen heeft, nemen we ook nooit gastcachers mee.....dan kunnen we tenminste vrijelijk op elkaar grommen en snauwen als er fouten worden gemaakt.....

En zo komen we terecht op het gebied van sterrenwaardering voor caches. Deze is eigenlijk erg eenvoudig: de moeilijkheidsgraad tot en met 2,5 ster zijn in principe vrij goed te doen. Zodra er drie of meer sterren staan vermeld zijn ze door de bank genomen voor beginnende geocachers vrij lastig, maar natuurlijk niet onmogelijk. Bij de waardering in sterren van het terrein geldt dat bij caches vanaf 3 sterren, de fysieke conditie een rol gaat spelen.....Als de cache een waardering met 5 sterren heeft moet je de beschrijving maar eens goed doornemen, het kan zijn dat je speciaal gereedschap nodig hebt, een opblaasboot of klimgordel bijvoorbeeld.....

Het startpunt van een cache is meestal vermeld links boven in de cachebeschrijving. Alleen bij mystery-caches moet je even opletten: het coördinaat wat daar staat vermeld is niet het startpunt, maar een willekeurig coördinaat. Nou ja, niet helemaal willekeurig, maar een coördinaat binnen een bepaalde afstand van de uiteindelijke cachecoördinaat.

Zo, met bovenstaande informatie ben je hopelijk al een eindje op weg geholpen. In de volgende editie gaan we verder met het bespreken van de cachebeschrijving. Er valt nog een heleboel te vertellen hierover !

Unite for Diabetes

Travelbugs

unite for diabetes

Unite For Diabetes Travelbugs

Het zal de meesten van jullie niet ontgaan zijn dat er eind 2006 een nieuwe travelbug in omloop is gekomen: de Unite for Diabetes TB, of kortweg de U4D TB. Deze speciale TB is niet te koop, maar kon aangevraagd worden via de website unite.geocaching.com (inmiddels is de TB niet meer beschikbaar). In totaal zijn er 20.000 U4D TB's geactiveerd onder een speciaal geocaching.com account waarna deze vervolgens zijn verspreid onder de cachers die zich via de website hadden aangemeld. De Unite for Diabetes actie lijkt in meerdere opzichten op de 4x4 Jeep Challenge, die met de groene Jeep TB's op dit moment voor de derde maal loopt. Met één belangrijk verschil: ditmaal gaat het niet om commerciële belangen.

Diabetes

Diabetes, ook wel suikerziekte genoemd, is een groeiend wereldwijd probleem met een grote sociale en economische impact. In totaal zijn er meer dan 246 miljoen diabetes patiënten en als er niets wordt gedaan, zullen dat er in 2025 meer dan 380 miljoen zijn. Elk jaar sterven meer dan drie en een half miljoen mensen aan diabetes gerelateerde ziekten. Diabetes kan bijvoorbeeld leiden tot blindheid, nier falen, hartaanvallen, beroertes en zelfs het afsterven van lichaamsdelen. Omdat diabetes nog steeds te weinig aandacht krijgt heeft de International Diabetes Foundation de Verenigde Naties gevraagd een resolutie over diabetes aan te nemen (dit is inmiddels gebeurd) en zo de wereld te wijzen op de omvang van dit probleem. Om deze aanvraag meer kracht bij te zetten, is er een internationale campagne van start gegaan: Unite for Diabetes.

Merck, een farmaceutisch bedrijf en één van de sponsors van de IDF campagne, heeft in het najaar van 2006 Groundspeak benaderd om te vragen op welke manier de geocaching gemeenschap een bijdrage zou kunnen leveren aan het onder de aandacht brengen van diabetes. Het was hen opgevallen dat geocachers een hechte en enthousiaste gemeenschap vormen en dat ze daarom uitermate geschikt waren om mee te helpen in de campagne. Groundspeak zag hierin meteen de mogelijkheden voor een internationale promotie actie. De eerdere Jeep Challenges waren meer dan succesvol geweest maar waren alleen toegankelijk voor inwoners van de VS. En aangezien geocaching een internationale sport is, was dat iets wat ze niet helemaal lekker zat. "Toen de kans zich aanbood, werd die dan ook meteen benut", aldus Bryan Roth (Rothstafari) van Groundspeak. De samenwerking heeft uiteindelijk geleid tot de productie van 20.000 speciale travelbugs, de Unite for Diabetes TB's.

De travelbugs

De travelbugs bestaan uit het bekende TB plaatje met een afwijkende opdruk en een officiële Unite for Diabetes pin. De pin, een blauw, metalen ringetje, is het logo van de Unite for Diabetes campagne. Het logo, de zogenaamde *Flying Circle*, staat voor het leven, eenheid en gezondheid. De kleur is hetzelfde blauw als van de vlag van de Verenigde Naties en symboliseert de hemel die iedereen met elkaar verbindt.

Elke U4D TB heeft een doel meegekregen. Deze doelen zijn voor alle TB's hetzelfde daar ze naar een stad moeten reizen en, eenmaal daar aangekomen, rond blijven reizen in caches in de buurt van die stad.

De stad waar ze naartoe moeten is echter voor elke U4D TB anders. De uitgekozen steden, geselecteerd op aantal inwoners, zijn verspreid over de gehele wereld en het is goed mogelijk dat de dichtstbijzijnde cache zich op enkele honderden kilometers afstand van de betreffende stad bevindt. Volgens Bryan hoeft dit echter geen belemmering te vormen: "Voor de TB zijn doel bereikt heeft, kan er immers wel een cache geplaatst zijn." Maar uiteindelijk maakt het natuurlijk niet uit of de TB's hun gestelde doel halen. Het echte doel is immers om geocachers te wijzen op de gevaren van diabetes. En om dat doel te bereiken, is het belangrijk dat de TB's zoveel mogelijk caches én cachers zien. Dus zoals bij eigenlijk alle TB's, is voor de U4D TB's de reis dan ook belangrijker dan het doel.

Naast de U4D TB's zullen er nog meer *Flying Circles* de wereld rond gaan reizen. Deze *Circles*, in de vorm van een frisbee, moeten worden doorgegeven van persoon tot persoon. Deze symbolische daad verbindt iedereen die de Flying Circle is zijn bezit heeft gehad in de strijd tegen diabetes. Op elke frisbee staat een belangrijk feit over diabetes of de gevolgen ervan en... een trackingnummer.

Met dat nummer kunnen de frisbees via de website van de Flying Circles Campaign (flyingcircles.unitefordiabetes.org) gevolgd worden, compleet met 'logjes'.

Fotowedstrijd

Net als aan de 4x4 Jeep Challenges, is ook aan de Unite for Diabetes actie een fotowedstrijd verbonden. En zoals al eerder vermeld, mag deze keer *iedereen* meedoen.

De fotowedstrijd is opgedeeld in verschillende rondes. In de eerste drie rondes, die elk drie maanden duren, kan iedereen één foto per ronde insturen. Op de foto's moet een U4D TB te zien zijn en ze moeten betrekking hebben op het thema van die ronde. Hoe de thema's in te vullen, wordt aan de creativiteit van de deelnemers overgelaten. De fotowedstrijd draait om de volgende onderwerpen:

- pret (*fun*; 1 jan. – 31 mrt.)
- fitheid (*fitness*; 1 apr. – 30 jun.)
- vechten tegen diabetes (*fighting diabetes*; 1 jul – 30 sep.)

Trackable Item Options
Found It? Log it!
Watch this Trackable Item
Print Info Sheet
View in Google Earth
Unite for Diabetes Geocaching Challenge
Upload a Contest Photo Entry

Elk kwartaal wordt er één winnaar gekozen die een Garmin GPSmap 60CSx krijgt. Na de derde ronde worden de drie winnende foto's voorgelegd aan een jury, bestaande uit leden van de IDF. Deze zullen uiteindelijk één foto kiezen, die wordt ingelijst en uit naam van de IDF wordt aangeboden aan de Verenigde Naties.

Meedoen met de fotowedstrijd is vrij simpel. Als je eenmaal een U4D TB gevonden hebt en je hebt een foto gemaakt, ga je op de bekende manier naar de TB pagina. Vanaf hier gaat het echter anders. Het is namelijk niet de bedoeling dat je de foto gewoon bij je log plaatst. als je rechts in het scherm van je browser kijkt, zie je onder de normale *Trackable Item Options* (Found it? Log it!, Watch..., etc.) een extra kopje *Unite for Diabetes Geocaching Challenge* met een linkje *Upload a Contest Photo Entry*. Als je op het linkje klikt, kom je in een scherm waar je je adresgegevens en e-mailadres in moet vullen. Pas als je dat gedaan hebt, kun je de foto uploaden.

U4D TB's in Nederland

Van alle U4D TB's die hun eindbestemming in Nederland hebben evenals van vrijwel alle TB's die vanuit Nederland zijn vertrokken, heeft Ruud4D een overzicht gemaakt. Dit overzicht is te vinden op zijn website (<http://ruud4d.geocacher.nl>).

Gelukkig wordt er goed gehoor gegeven aan de opdrachten van de TB's: reizen. Ze duiken regelmatig in caches op en zijn niet verworpen tot collectors items, zoals met de Jeep's is gebeurd. Het grote aantal, 20.000 U4D TB's tegenover 5000 witte en gele en 6000 groene Jeeps, zal hier zeker aan bijgedragen hebben.

Hopelijk zal het succes van de U4D TB's er toe leiden dat Groundspeak meer internationale campagnes wil starten...

GeoKruimels

Hypes zijn soms leuk. Zo vanuit het niets is er ineens een hype, een rage. Ineens zie je het. Ineens wordt je er mee geconfronteerd. Zo maar in de nieuwbouwwijk en zo maar langs de straat, zo maar in het bos, je kunt er niet meer omheen. Wie verzint nu zoiets? Eigenlijk hebben zij die er nog niet aan meedoen allemaal het idee; ze zijn gek. Je zegt het niet direct hardop natuurlijk. We zijn immers een tolerant volkje. Maar wees nu eerlijk; wie heeft zich niet inwendig zitten te verkneukelen aan al die vreemde vogels die ondanks dat ze soms flink de pas er in hebben, toch met een stok menen te moeten sjouwen. En dan niet één stok, nee, zelfs twee stokken tegelijk.

Ik liep onlangs met mijn beide honden over een fietspad. Ik hoor ineens een vreemd slepend geluid achter me, vermengd met kreunen en steunen. Ik had ze echt niet zien aankomen. Je schrikt dan wel hoor. Een 5 tal dames-achtigen die zich in ganzenpas achter elkaar aan voortduwen dankzij een paar flinke stokken. Ieder had er 2 bij zich. En wat doe je dan als man alleen, en er lijken 5 vrouwen achter je aan te komen met 10 van die grote stokken? Ik ga in ieder geval aan de kant.....

Op mijn vraag wat ze aan het doen waren kreeg ik als antwoord: "We zijn aan het Nordic Walken".

Nordic Walken? Dank je de koekoek, Zoals zij er bij liepen, achter elkaar in ganzenpas, achter mij aan, was het geen Nordic Walking wat ze beoefenden, maar eerder Nordic Stalking.

Het schijnt gezond te zijn. Tenminste, dat wist één van de vlezige dames mij te vertellen tussen het kreunen en steunen door. Nou, als ik dat gereutel hoorde dan was het eerder een oude diesel die nodig een servicebeurt moet hebben dan een sport of hobby dat gezond voor je schijnt te zijn. Ze zei nog dat ze de stokken op een speciale manier moesten bewegen bij iedere stap die ze deden. Als voorbeeld gaven ze op dat het leek op langlaufen. Jaja, langlaufen. Nu kom ik niet al te vaak de grens over omdat daar allemaal vreemde mensen wonen, maar langlaufen heb ik wel eens op TV gezien. Dat is altijd in een winterachtige omgeving en daar heb je nog een paar latten bij nodig die je onder de voeten moet knopen. En die lui bewegen die stokken echt heel anders dan op de manier zoals deze dames zich voortbewogen. Die stokken waren eerder een last voor hun tijdens hun "wandeling", dan dat ze er voordeel bij hadden.

Het is gezond zei de vrouw. Ja, natuurlijk. Eerst zat de gezondheid in pakjes en poedertjes, in weegschalen, lightprodukten en WeightWatchers. En dan wil ik het al helemaal niet hebben over de vele vreemde standjesvideo's die uitgerangeerde acteurs en actrices in de handel brengen om je te stimuleren hun na te doen en zo gezond te worden. Nou probeer het maar eens uit. Een hernia is nabij.

Was ik maar wat slimmer geweest. Nordic Walking schijnt een gouden handel te zijn. Niks geen weegschalen, niks geen standjesvideo's, nee, de gezondheid zit hem nu in 2 stokken. Nordic Walking, ik heb me er even in verdiept. Nordic Walking is surfen zonder plank, zeilen in een roeiboort, eigenlijk is het wintersport voor de smalle beurs.

Ik observeer nu de Nordic Walkers bij mij in de straat. Je ziet vrouwen die er ineens bij lijken te horen. De geroutineerde Nordic Walkers lopen voorop en de newbies volgen op gepaste afstand. Ik krijg de neiging steeds te roepen dat ze de stokken verkeerd gebruiken. Ja, ik schrijf bewust *vrouwen* als ik het over Nordic Walking heb. Ik weet dat er mannen zijn die zich er ook mee bezighouden, maar hier, in het Noorden van ons land waar ik woon, zijn waarschijnlijk de mannen nog wat stoerder dan in het Zuiden of het Westen.

Ik observeer de Nordic Walkers bij mij in de straat. Ze hebben weer een nieuw speeltje ontdekt. Allemaal een soort armband om met van die flikkerlichtjes erin. Lekker rood en fel. Nu walken die dames als het donker is omdat ze dan waarschijnlijk minder opvallen, dus doen ze een soort van kerstverlichting om de arm zodat zelfs een visueel

gehandicapte de rode flikkerende gloed nog opvalt. En met donkere kleding, stokken en bijgeluiden, lijkt het wel alsof er een stel aliens geland zijn.

Nordic Walken is gezond. Gezondheid zit hem nu in een stokje. Maar met Nordic Walken loop je voor gek. Het Nordic Walking lijkt iets van een enge sekte of van geitenwollensokkenactievoerders. Niet voor niets komt er geregeld een onbespoten spruitjesgeur je tegemoet, als je een aantal van die stokkenslepers tegenkomt.

En alsof de duivel er mee speelt: Mijn baas dacht ook mee te moeten gaan in die rage en heeft zijn ruim 300 medewerkers met Kerst "verrast" met een set van die stokken, en daarbij nog een stappenteller die ook nog voor je berekent hoeveel calorieën je hebt verbruikt tijdens het slepen met die stokken. Leuk toch? Brrr, nee, ik doe daar niet aan mee. Malloten in maillots die geen plezier meer schijnen te beleven als die stokken niet worden meegezeuld.

Het voordeel van de Nordic Walkingsticks die ik heb gekregen is, dat je ze kunt inschuiven en dat, als je de rubberen dop eraf haalt, je er een prikstok van kunt maken. De meeste geocachers gebruiken zo'n prikstok als ze in het bos lopen te zoeken naar een kistje dat verstopt ligt. En zo is één van deze Nordic Walking sticks toegevoegd aan mijn geocache-uitrusting.

Geocachen is gezond. Lekker wandelen in de natuur, lekker je outdoor-kleding aan met het liefst zoveel mogelijk zakken, rugzak op met ook nog eens lekker veel zakken om de goodies en de logstickers in op te bergen, en de bijna verplichte geocachingpet of leren geocachinghoed op, geocachingstickers op je rugzak geplakt en de beter gesitueerde geocachers hebben zelfs geocachelogo's geborduurd op hun kleding, rugzak of anders. Zo kun je elkaar herkennen. En dan al de stickers die we op onze auto's plakken, tot en met een "I am not lost, I am geocaching" kentekenplaatsticker over de lengte van je kentekenplaat. Je auto is dan ook al mooi herkenbaar. Als je dan met TomTom aan boord op de startplek van een cache komt, kun je meteen zien of er al cachers in de buurt zijn.

Dan stap je uit de auto, je bepakt je met een rugzak, stevige stappers aan, prikstok al in de ene hand en een GPSr(eceiver) in de andere hand. Gelukkig ga je meestal niet alleen, wie moet er anders de uitgedraaide printouts van al de cachepagina's en de onontbeerlijke digitale camera dragen? En dan behang je jezelf het liefst nog met een echt kompas om de nek, en een hoofdlampje voor het geval het zo maar ineens donker wordt. Flessen drinken bungelen aan je rugzak en klotsen tegen één van je GSM's aan.

Ja natuurlijk, een beetje geocacher heeft meer dan één GSM bij zich. Je zal maar gebeld worden met vragen over je eigen caches terwijl je aan het bellen bent met de maker van de cache die je niet kunt vinden. Daarbij voor de snelle loggers een PocketPC met Windows Mobile 5 Operating System dat via GPRS, Edge of UMTS direct verbinding zoekt met de site van geocaching.com en je ter plekke direct, à la minute, kunt melden dat je "er" geweest bent. En als je dan succes hebt, dan kom je soms binnen een kwartier alweer het bosje uit. Je volledige bepakking dump je weer achterin jouw 4x4 die met zijn brede modderbanden en bull-bar, nog warm op je staat te wachten. Hup alles in de auto, TomTom terugplaatsen in zijn standaard en opnieuw programmeren voor de parkeerplek van de volgende cache.

Dat is geocaching. Geocaching is de sport, waar jij de zoekmachine bent. Geocaching is gezond !

GRTZ

Kruimel.

GME 2007

Over een aantal weken vindt in Naarden voor alweer de vijfde keer het Geocaching Multi Event plaats. Dit event - bij nagenoeg iedere geocacher bekend als 'het GME' is in de loop der jaren uitgegroeid tot het grootste geocaching-event van Nederland (en misschien wel de Benelux of Europa). Wij spraken met Stephan, één van de mensen die dit event organiseren.

Wie organiseert het GME?

Het GME wordt georganiseerd door zo'n 30 vrijwilligers, die nagenoeg allemaal lid zijn van Scouting Erica, een scoutinggroep uit Naarden/Bussum. Onze scoutinggroep bestaat al meer dan 85 jaar en heeft zo'n 100 leden. De oudere speltakken (vanaf 11 jaar) hebben hun onderkomen in het Fort waar het GME wordt gehouden, voor de jongere speltakken is er nog een apart clubgebouw. In de zomer varen we met onze Lelievletten op de Loosdrechtse Plassen, in de winter worden andere Scoutingactiviteiten gedaan en worden de boten onderhouden.

Zijn het allemaal geocachers bij jullie?

Niet al onze scouts zijn actieve geocachers, maar toch wel een heleboel, de een wat actiever dan de ander. Een ruime meerderheid van het organisatieteam is in ieder geval fanatiek geocacher. Verder is het gebruik van een GPS wel iets wat hoort bij het moderne scouting, dus ook buiten geocachen om wordt de GPS vaak gebruikt tijdens onze opkomsten.

Hoe lang wordt er bij jullie al gecached?

Enthousiast gemaakt door een artikel in een scoutingblad zijn we begin 2002 gestart met Geocaching. Met een paar die-hards als kern werd in wisselende samenstellingen bijna ieder plekje van Nederland bezocht. Inmiddels staat de teller bijna op 1400 caches.

Hoe is het GME ontstaan?

Het idee voor het GME is in de loop van 2002 tijdens het cachen ontstaan. Het leek ons leuk om ook eens een event te organiseren. Vanaf het eerste begin is het onze bedoeling geweest om een event neer te zetten dat anders was dan andere. We hebben er altijd naar gestreefd (en doen dat nog steeds) om vernieuwend bezig te zijn, goed na te denken over wat het GME nog leuker zou kunnen maken. We hebben lang nagedacht over een naam; de werktitel is een hele tijd 'Nationale Geocaching Dag' geweest, maar uiteindelijk zijn we toch uitgekomen op Geocaching Multi Event. Multi, omdat we ook één van de eerste events waren met een groot aantal nieuwe caches tijdens het event.

Dit jaar een lustrum. Spannende plannen?

Het is ontzettend leuk dat het GME in de loop der jaren zo gegroeid is en we zijn er trots op dat we ons eerste lustrum mogen vieren. Natuurlijk zijn we achter de schermen druk bezig om het komende GME nog leuker/mooier/beter/spannender te maken dan de voorgaande GME's, maar we hebben ook wel een paar speciale dingen in gedachten voor het lustrum. Zo zal er in ieder geval een GME-geocoin worden geïntroduceerd. Ook zijn we aan het kijken of we iedere deelnemer een blijvende herinnering kunnen geven aan dit lustrumjaar.

En nu een Mega-event zelfs...

Ja, dat is ook wel erg leuk, vooral omdat het verkrijgen van die status samenvalt met ons lustrum. Voor zover we nu weten zijn we het eerste Mega-event dat zal worden gehouden in Europa en dat vinden we een hele eer.

Het GME wordt steeds groter. Past dat allemaal nog wel?

De belangstelling wordt ieder jaar groter. We zijn zojuist de grens van 500 deelnemers gepasseerd en hebben inmiddels moeten besluiten om bij 600 te stoppen. Dat is op zich jammer, maar we gaan voor kwaliteit en willen er voor zorgen dat iedereen het naar zijn zin heeft en dat er voor iedereen voldoende ruimte is. Hopelijk kunnen we volgend jaar nog wat extra mensen kwijt, maar het houdt inderdaad een keer op, zo groot is ons clubhuis en de grond er omheen ook weer niet. Maar in de beste Scoutingtradities zullen we daar te zijner tijd ook wel weer een creatieve oplossing voor verzinnen.

Hoe krijgen jullie het voor elkaar om niet alleen een leuk cache-event te organiseren, maar ondertussen ook nog eens honderden mensen van lunch en diner te voorzien?

Ja, dat is een veelgestelde vraag. De toverwoorden daarbij zijn denk ik toch wel 'planning' en 'passie'. Met een goede planning kun je bijna alles voor elkaar krijgen. De inkoop van het eten wordt bijvoorbeeld al maanden van tevoren minutieus gepland. Daar komen grote lijsten in Excel aan te pas waarin exact staat welke ingrediënten waar voor nodig zijn, hoeveel mensen daar van kunnen eten, wat het kost en wat het weegt. We weten inmiddels vrij aardig hoeveel gram voedsel een gemiddeld persoon nuttigt, dus deels is het één grote rekensom, gecombineerd met een beetje ervaring en mazzel. En natuurlijk tijdig beginnen, vanaf de donderdagochtend vóór aanvang van het GME is de keuken bezet.

Het andere toverwoord is passie. De mensen die er bij betrokken zijn (dat geldt overigens niet alleen voor de catering, maar voor het hele GME) vinden het ontzettend 'kicken' om alles voor elkaar te krijgen en steken daar veel tijd in. Zo hebben we twee jaar geleden het lunchsysteem gebouwd, een stuk software waarmee het bestellen van de lunch snel en eenvoudig verloopt. Na het invoeren van de gegevens wordt het totaalbedrag berekend en terwijl er bij de kassa wordt afgerekend komt de bestelbon in de keuken automatisch uit de printer rollen. Dat vinden we erg leuk, maar is ook erg nuttig. Toen we dat systeem namelijk nog niet hadden duurde het soms veel te lang voor de lunch gereed was. Sinds de invoering komt het voor dat mensen hun lunch aangereikt krijgen terwijl ze nog aan het afrekenen zijn.

Ik heb me nog niet ingeschreven, maar wil wel komen...

Wees er snel bij, surf naar www.gme2007.nl en schrijf je in. Mocht je helaas te laat zijn, dat zit er jammer genoeg niets anders op dan te wachten tot 2008. Het GME zal dan (onder voorbehoud) plaats vinden op zaterdag 5 april, de inschrijving start in de loop van januari.

Nog tips voor mensen die naar het GME komen?

- Focus je niet alleen op de nieuwe caches. Er zijn een hoop caches van vorige GME's beschikbaar die ook hartstikke leuk zijn. Het voordeel van die caches is dat het daar minder druk is. De meeste nieuwe caches blijven liggen en kun je dus ook na het GME een keer rustig doen.
- Ga niet alleen maar cachen, er is veel meer te doen. Het is de hele dag een gezellige bedoening op het event-terrein, een uitgelezen gelegenheid om andere cachers te ontmoeten en ervaringen uit te wisselen. Ga ook eens langs bij de goodiesshop of volg een workshop.
- Ga niet te vroeg weg. 's Avonds na het eten is er een leuke avondcache en na afloop daarvan is het erg gezellig rond het kampvuur.
- Met alle nieuwe caches, oude caches en activiteiten is er eigenlijk te veel doen voor één dag. Overnacht op de nabijgelegen camping of boek een hotelkamer en maak er een gezellig weekend van !!

Het GME wordt op zaterdag 14 april gehouden in Naarden. Meer info www.gme2007.nl

De Agapornis

Geocachen heeft mijn leven veranderd. In positieve zin grotendeels. Ik kom meer buiten, beweeg meer, zie en spreek meer mensen dan pakweg vijf jaar terug. Ook doe ik meer algemene kennis op; hoewel ik niet precies kan aangeven wanneer ik profijt heb te weten hoeveel planken een bepaald bruggetje bevat.

Een enkele keer heeft het schatzoeken-voor-volwassenen me echter in negatieve zin gevormd. Ik kan me nog een dag herinneren dat ik een nieuw leven kon beginnen. Dat ik dat saaie baantje wat ik had kon opgeven en er een heel nieuwe uitdaging op me te wachten stond. De aanloop was perfect, maar die leuke hobby gooide roet in het eten. Lees hier het verhaal van die vermaledijde agapornis.

De eerste fout

Ik was op weg naar Den Haag voor een sollicitatie. In verwachting van files was ik extra vroeg weggegaan, maar het bleek rustig en ik had nog ruimschoots de tijd om een geocache te wandelen. De meest voor de hand liggende route was Aliens, een tocht waarbij je door een fraai stukje park op zoek gaat naar echte aliens. De eerste alien, Eddy genaamd, kon ik makkelijk vinden en meteen kon ik op weg naar de volgende ruimtebezoeker, Zorb. Op weg naar Zorb zag ik een klein groen beestje op het pad liggen. Omdat ik niet bekend ben met kleine groene beestjes besloot ik het nader te inspecteren en weldra merkte ik dat het om een vogeltje ging. Helemaal verslapt, uitgehongerd, uitgedroogd. Ik maakte hier de eerste kapitale fout: ik besloot om het beestje te redden.

Het was een agapornis

Zorb, zo had ik het arme mormeltje gedoopt, ging in de jaszak en zo snel en voorzichtig als ik kon belandde ik in de partyhal tegenover het parkeerterrein.

Hier werd me verteld dat mijn vondeling een agapornis was, een kleine papegaai. En nee, voer hadden ze niet. Wel een klein doosje, zodat Zorb meegenomen kon worden in de auto.

"Kijk eens aan, een agapornis," zei de man van de dierenwinkel. Hij wilde Zorb niet adopteren, maar hij had wel wat vogelvoer, waar Zorb gretig op aanviel. Luid knarsend liet hij zien het eten van harde zaden nog niet verleerd te zijn. Ook het aangeboden water werd in recordtempo soldaat gemaakt. Maar Zorb bleef een slap beestje, een klein, stil, groen vodje in een vuil kartonnen doosje.

Prikkie

Maar gelukkig had de man van de dierenwinkel een geweldig idee, en zo stond ik even later op straat met een klein, stil, groen vodje in een mooi uitverkoop-kooitje. Voor het handje voer had hij me gematst, zo zei hij, want één euro is echt een prikkie. Normaal verkocht hij namelijk alleen maar volle zakken voer, en die waren zoals ik natuurlijk wel wist, vele malen duurder dan een euro.

Lopend met het kooitje richting auto bedacht ik dat het een gekke dag was. Ik was twintig euro kwijt aan een kooitje en een handje voer, had er een vogel bij en dat alleen maar omdat ik op weg was naar een baan.

O ja, een baan

Ik zou zowaar vergeten waarom ik hier naartoe gereden was. In sneltreinvaart werd de plek waar de sollicitatie zou plaatsvinden omgedoopt tot 'het zenuwcentrum', bereikt. Het was een warme dag, volop zonneschijn en terwijl ik de deur dichtsloeg drong tot me door dat het warm kan worden in een auto. Ik had zelfs eens gelezen dat het in een auto in de zon zestig graden kan worden. Zestig graden is warm. Zelfs te warm voor een tropisch vogeltje. En zeker voor zo'n arm diertje dat al vele dagen hongerig en naar water snakkend in het bos heeft moeten doorbrengen. Ik kon Zorb niet in de auto achterlaten. Er zat niks anders op dan mezelf voor schut te zetten.

De tweede fout

“Ik ben Achtbaangek, kom voor de sollicitatie en zou u even op mijn agapornis willen passen?” vroeg ik aan de dame achter de balie. Ik overhandigde het kooitje waar mijn vrolijk gekleurde bol veren nog steeds als een hoop ellende op de grond zat. “Slechte jeugd gehad,” antwoordde ik haar vragende blik.

Het gesprek zelf verliep uitermate vlot. Sterker nog, ik heb nog nooit zo snel een sollicitatiegesprek gehad. Al na vijf minuten had ik het idee dat ik hier toch wel mijn tweede grote fout had gemaakt. Ik probeerde het schaamrood van mijn wangen te krijgen, maar het wilde niet lukken. Buiten liepen mensen zenuwachtig door de gang. Mensen maakten wanhopige gebaren voor het glas in de deur van de vergaderzaal. Ik wist dat ik de aanstichter van deze chaos was. Toen ik na tien minuten weer bij de balie stond – “sorry meneer Achtbaangek, maar helaas hebben we mensen die beter in het profiel passen” – bleek mijn vermoeden voor de algemene onrust in het gebouw gegrond.

Het was Zorb. Iets had Zorb in de eerste minuten na onze scheiding bij de balie tot leven gewekt. Opgewekt zat hij nu op een stokje in het kooitje. En hij floot. Hoewel fluiten misschien niet het juiste woord is. Er kwam een geluid uit dat de fabrikant van de beste alarminstallaties nog jaloers zou maken. Ineens had ik er een groene, fladderende brandweersirene bij. De dame achter de balie wist niet hoe snel ze de kooi aan me moest overhandigen. Ik kon het haar niet kwalijk nemen. Ik wist immers ook niet hoe snel ik het gebouw weer moest verlaten. Met mijn uitverkoop-kooitje en vliegende brulboei in de hand.

Achteraf...

Achteraf bleek Zorb niet alleen over een geweldige muzikaliteit te beschikken, hij was ook uiterst agressief. Na drie dagen vele keren door mijn vondeling te zijn aangevallen, de dagen noodgedwongen met oordopjes te hebben rondgebracht, de burens met chagrijnige gezichten voor mijn raam hebben zien staan besloot ik dat we niet voor elkaar geschikt waren. En ik heb Zorb laten gaan.

Dus als je ooit tijdens het geocachen schattige diertjes vindt, laat ze dan vooral liggen. Diertjes doen zich net even anders voor dan ze zijn en de enige die er beter van wordt is de man van de dierenwinkel. Ik vermoed dat hij een schuur vol agaporniden heeft en deze 's nachts laat rondvliegen in het park, zodat argeloze wandelaars uitverkoop-kooitjes bij hem halen. En handjes voer voor één euro..... U bent gewaarschuwd !

Redactieleden gezocht

Vacatures.

Voor de verdere invulling van een tweetal rubrieken in "Spoiler" zijn we op zoek naar twee enthousiaste redactieleden.

Spoiler komt elke twee maanden uit en in elke rubriek komt in principe per editie één artikel te staan. Voor kandidaat redactieleden houdt dat in dat zij eens in de twee maanden moeten zorgen dat de rubriek waarvoor zij in de redactie zitten wordt gevuld met een aansprekend artikel. Dit "vullen" kan natuurlijk door de redactieleden zelf worden gedaan, maar ook het inschakelen van andere personen is natuurlijk toegestaan.

De rubrieken waarvoor we medewerkers zoeken zijn de rubriek "Wat nu weer" en de rubriek "Technische Informatie". De rubriek "Wat nu weer" is een rubriek waarin allerlei zaken aan bod komen, van belevenissen tot aan een cache puzzel of een stripverhaal.

De rubriek "Technische Informatie" gaat vooral over informatie over software en hardware, zowel nieuw als bestaand. Denk jij dat je de juiste persoon bent voor onze redactie? Stuur dan even een mail naar cremers.r@gmail.com Je krijgt dan zo spoedig mogelijk reactie van ons !

De volgende Spoiler
volgt over 2 maanden!!